

udtalelse med en vurdering af forhøjelsen under hensyn til pris- og indkomstudviklingen i samfundet.

*Stk. 4.* Udtalelser i henhold til stk. 3 offentliggøres af monopoltilsynet.“

Hovedbestemmelsen i loven er *kalkulationsreglerne* i § 5, som i den endelige udformning fik følgende ordlyd:

„§ 5. Virksomheder inden for *industri, håndværk og handel* må ved *erhvervsmæssigt salg af varer* her i landet ikke forhøje de den 28. februar 1971 lovlige priser med mere, end hvad der medgår til dækning af omkostninger, der er indtruffet efter denne dato, og som er en følge af:

- 1) højere indkøbspriser for færdigvarer, råvarer, hjælpestoffer og emballage samt højere betaling for serviceydelse, herunder transport, leveret af andre virksomheder, og forsikringer,
- 2) stigninger i offentlige takster og afgifter,
- 3) øgede afskrivninger på nyinvesteringer, dog kun inden for de skattemæssigt tilladte rammer,
- 4) lejeforhøjelser i henhold til leje- og boliglovgivningen og øgede lejeudgifter i forbindelse med en virksomheds flytning,
- 5) lønforbedringer, der er fastlagt i ordinært fornyede kollektive overenskomster, idet prisforhøjelser dog ikke vil kunne foretages for den andel af en lønstigning, der ifølge overenskomsten kan modregnes. For områder, der ikke er omfattet af overenskomster, forholdes som for nærmest tilsvarende ordinært fornyede kollektive overenskomster.

*Stk. 2.* Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan virksomhederne forhøje priserne med beløb, som monopoltilsynet tidligere har godkendt, men som ikke tidligere er indregnet i priserne.

*Stk. 3.* Ved fald i de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte omkostninger skal priserne nedsættes tilsvarende.

*Stk. 4.* Monopoltilsynet kan for bestemte virksomheder undtage fra bestemmelserne i stk. 1 og 3. Endvidere kan tilsynet undtage brancher eller vareområder fra bestemmelserne i stk. 1 og 3, hvor varens karakter, produktions- eller markedsforholdene taler derfor, samt i sådanne tilfælde, hvor gældende overenskomster er ordinært fornyet i tiden fra 22. september